

han maatte finde tjenlige. Jeg vil sige, at det er mig heller ikke en tilstrækkelig Garanti, at der staaer, at Justitsministeren bemyndiges til at „høre“ Kommunalbestyrelsen. Vi have vedtaget Love her, siden vi have faaet det ny Ministerium, hvori der har staaet noget lignende, at Ministeren skulde „høre“ Erklæringer fra Kommunalbestyrelsen, men vi have bagefter opdaget, at Ministeren ikke har brudt sig det allerfjerneste om disse Erklæringer, Ministeren har handlet, som han selv lystede, uden at tage mindste Hensyn til, hvad Kommunalbestyrelsen har erklæret. Jeg er derfor heller ikke fornøjet med, at der blot staaer, at Ministeren skal høre Kommunerne, jeg kunde ønske, at der var benyttet et andet Udtryk: at han *skulde* indhente Kommunalbestyrelsens anbefaling. Saa vilde man have en Garanti for, at der ikke skete noget, uden at Kommunalbestyrelsen var vidende om, hvad der skete, og at der ikke skete andet, end hvad Kommunalbestyrelsen selv mente var stemmende med dens egne Interesser. Hvor højt man end ser op til vor udmærkede Justitsminister, tror jeg alligevel, det er for stor en Myndighed at lægge i hans Haand.

For øvrigt er jo Lovforslaget kun et ganske lille Forsøg paa at reformere paa dette Omraade med Hensyn til Kødkontrollen, hvor der i saa høj Grad trænges til Reform. Jeg skal da her gøre opmærksom paa, at over for hele vor Landbefolkning er der ingen Kontrol med det Kød, den nyder. Det er jo saaledes, at alle de daarligste Varer, som ere vragede inde i Byerne, som man ikke tør vove at byde Kontrollen i Byerne, fordi man er sikker paa, at den vilde kassere dem, lader man gaa udenom, dem kører man frit omkring med ude paa Landet og sælger til Landbefolkningen, som derved bliver udsat for i mange Tilfælde at faa meget daarligt, ligefrem sundhedsfarligt Kød at spise. Jeg synes, det var paa Tide, at der blev truffet Foranstaltninger til, at ogsaa denne Befolkning blev værnede mod de Bedragerier, som den saa ofte er udsat for, ved at der falbydes ligefrem fordærvet og sundhedsfarligt Kød. Der staaer ganske vist i Loven fra i Fjor, at selvdøde Dyr maa dog ikke falbydes nogen

Steder her i Landet som Menneskeføde, men fra selvdøde Dyr til f. Eks. nødslagtede Dyr er der kun et ganske lille Skridt. Man kan jo 5 Minutter før Dyret ellers vilde være kreperet, skære Halsen over paa det, og saa er det ikke et selvdødt Dyr, men et nødslagt Dyr, og saadant Kød kan udmærket godt falbydes til vor Landbefolkning, og det er dog vist Kød, der i mange Tilfælde maa sættes lige med Kødet af selvdøde Dyr. Der trænges til en videregaaende Reform end den, der er foreslaaet her, og jeg vilde ønske, at denne Sag maatte blive taget op til virkelig grundig Behandling, saa at vi kunne faa et Lovforslag, der ikke som dette omfatter et snævert begrænset Omraade, men et Lovforslag, der ved at indføre Statskødkontrol blev til Gavn for hele Landet.

P. Madsen: Jeg er den ærede Forslagsstiller særdeles taknemmelig for dette udmærkede gode og særdeles betimelige Forslag. Det vil afhjælpe et almindelig følt Savn ude omkring i Landet, og det vil ganske sikkert blive modtaget med Paaskønnelse af Befolkningen trindt omkring. Naar Forholdene nu ere saaledes, at Kød, der er kendt godt nok til Udførsel, ikke kan sælges uden fornyet Kontrol, hvilket betyder Ulejlighed og Bekostning, er det noget saa meningsløst, at det ikke trænger til yderligere at belyses. At der skulde være Fare forbundet med at indføre til København det Kød, som bliver godkendt af Dyrlægerne ude omkring i vore Provins købstæder, tror jeg ikke. Jeg tror ikke, det er berettiget at mistænkeliggøre Dyrlægestanden eller Befolkningen i den Henseende. Jeg tror ikke, at Befolkningen over noget Tryk paa Dyrlægen, saa at han ikke føler sig frit stillet med Hensyn til den Erklæring, som han føler sig overbevist om, at han som Dyrlæge kan forsvare at afgive, og jeg tror heller ikke, at Dyrlægen vil lade sig friste af noget som helst til at afgive Erklæring om, at sundhedsfarligt Kød kan indføres enten til København eller til andre Steder. Vi ere jo i Slagterierne saa vante til at se, at der fra København lægges store Hindringer i Vejen for Indførselen af Kød, og det synes jo, at disse Hindringer skulle vedvare, at man